

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
ŘÍJEN 2019 *** ROČNÍK XX. *** ČÍSLO 10

Cítát inspirující:

„V literatuře národ sám sebe přechká a duchovně nikdy nezhyne.“

Josef Jungmann

MONIKA A KAMENNÁ HOLKA

Bohumír Procházka

(úryvek z delší prózy)

**Monika projela okolo kapličky
a začala šlapat rychle,
protože šel déšť’.**

**Jak zrychlila, tak zpomalila.
Něco ji zaujalo, ale nedokázala povědět co.
Tak zase zrychlila.**

**Ještě než došla zmoklá domů, věděla,
že se musí co nejdříve vrátit.**

**Pak byla škola a seminárky a rozbité kolo
a protivná máma a...
Moniku kaple Nejsvětější Trojice
začala přitahovat stále víc. Vlastně ne kaple,
ale touha vypátrat to Něco.**

JAK VYPADÁ SPRÁVNÁ POVÍDKA?

K napsání tohoto úvodníku mě přivedla kniha Ondřeje Hübla „Hod mrtvou labutí.“ Vzpomínám si, jak nám v počátcích jičínského literárního spolku posuzovali naše práce Jan Dvořák a Lenka Chytilová.

Mně kupříkladu říkali, že píši novinové povídky, chybí v nich popis postav, jsou spíše dějové, ale chybí hloubka příběhu atp.

Při četbě „Hodu mrtvou labutí“ jsem si vzpomněl na bezmála třicet let stará setkání. Co by dnes řekli těm povídkám Dvořák a Chytilová? Ne že by to z mého pohledu byly špatné povídky, nakonec povídka „Průmysl 4.0“ se mi líbila mimořádně. Jedná se o takový sci-fi pohled do, doufejme daleké, budoucnosti. Ale ty povídky jsou spíš náměty k filmům nebo scénáře k hrám. Nakonec „Divotvorné hrnce“ posloužily jako námět televizního seriálu „Zkáza Dejvického divadla.“ V příběhu je upřednostněn děj, postava lehce načrtnutá.

Jak má vypadat správná povídka? Toť otázka. Nezáleží na délce, ale jestli dokáže čtenáře zaujmout. Ne každá povídka zaujme každého čtenáře, ale je dobré, když si nějakého najde.

Nedávno jsem četl povídky bulharského autora Georgi Gospodinova a byl jsem jimi doslova unešen. Přitom to byly krátké příběhy, některé na jednu nebo dvě stránky. Inspirovaly mě.

Takže důležitý je příběh, dnešní doba nepřeje „Jiráskům.“ Vše se zrychluje a pokud autor čtenáře nezaujme brzy, řada čtenářů knihu odleží.

A teď se v tom vyznejte. Takže, milý autoři, já jsme si našel parketu spíše v kratších povídkách, kde je pro mě důležitá pointa příběhu. Podle reakcí některých čtenářů mě pochopili.

A vězte, že není na světě autor ten, který by se zavděčil čtenářům všem. Takže nečekejte ani žádnou definici: Jak vypadá správná povídka.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ve středu 9.října budou v Praze pokřtěny knihy z edice „Literáti na trati VI“ (dvě knihy „Vlak plný poezie“ a „Vlak plný prózy“). Tvorbou do něj přispěli i autoři z Jičínska. Liboslav Kučera povídkami „Nehoda,“ „Pohádka pro dospělé o šťastné nemocnici“ a básněmi „Pádové otázky“ a „Čaj.“ Oldřich Němec povídkou „jak jsem začal milovat železnici“ a Václav Franc povídkou „Železničářská (ne)pohádka“ a básněmi „Páry kolejí,“ „Láska na trati,“ „Srpnový večer na konci dovolené,“ „Konec dne“ a „Na konci vesmíru.“

- V zářijovém newsletteru Krajské knihovny v Pardubicích je rubrice „KDO JE KDO? Aneb poznejte své spisovatele...“ představen Václav Franc.

- Ve dnech 20.- 22.září se v Martině a Čremošné konala 16.Martinská poetická jeseň. Akce se zúčastnil Bohumír Procházka. Ve sborníku vyšla povídka Bohumíra Procházky „Jedu si.“

- V novinách Obce spisovatelů „N.O.S.“ číslo 2/2019 (vyšlo září 2019) je na str.4 článek „Rekordní snůška Řehečské slepice.“ Autor je podepsán zkratkou „eč.“ Celý článek najdete na https://obecspisovatelu.cz/files/200000373-c3a60c3a63/NOS_NEWS_0219_WEB.pdf.

- Ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky číslo 4 (červenec/srpen 2019) vyšel článek Pavlína Havlové „Fotograf Martin Žantovský. O jednom rozhovoru.“

- V 5.ročníku „Literární soutěže Jakuba Arbese – 2019“ se mezi více než padesáti příspěvky neztratili ani autoři z Jičínska. Ilona Pluhařová obsadila 9.místo (povídka „X-té romaneto s nemožným perem“) a Pavel Velešovský 14.místo (povídka „Petr a dřívko). Podle sdělení pořadatelů vyjde do konce roku sborník, kde by měly být představeny práce deseti až patnácti nejúspěšnějších autorek a autorů.

- Povídka Václava France „Ceremoniář“ vyšla v týdeníku Unie českých spisovatelů (č.38/2019, vyšlo 2.října). Václav

ČAJ č. 157 – JOSEF JINDRA A JAROSLAV KŘÍŽ

Říjnové číslo je věnované oslavenci Josefu Jindrovi. Sobotecký básník, obdivovatel Fráni Šrámka se dožívá v říjnu významného životního jubilea. Protože jsem jej chtěl představit nejen jako básníka, ale také jako prozaika, autora sci-fi povídek a člověka se smyslem pro humor, zařadil jsem vedle jeho básní i povídky ne zcela typické pro jeho tvorbu.

Rozhovor poskytl ředitel Knihovny Antonína Marka v Turnově Mgr. et Mgr. Jaroslav Kříž. Mimo jiné přiznal, že: „Turnov a všeobecně Český ráj je překrásný kus České republiky!“

V krátkém zamyšlení „Josef Jindra a Fráňa Šrámek“ se vracím k pětaosmdesátinám Josefa Jindry! Václav

19. ŘEHEČSKÁ SLEPICE

Vyhlášení 19.ročníku Řehečské slepice. Viz stránky <http://slepice.rehec.cz/> , kde najdete všechny podrobnosti.

Uzávěrka soutěže je v pátek 10. ledna 2020.

Soutěž ve třech kategoriích:

1. kategorie – poezie: Poezie o Vánocích. Rozsah práce – maximálně dvě básně (do dvou stran A4 – psáno na stroji nebo PC).
2. kategorie – próza – povídky na téma: „Veselé příhody z vánočních svátků!“ Rozsah práce – maximálně tři strany formátu A4 (psáno na stroji nebo PC).
3. kategorie – písňový text – na motiv koledy „Nesem Vám noviny“ Předpokládáme minimálně 3 sloky písňě.

Tereza VERECKÁ : KAMENNÁ, DIVNÁ VĚC...

Vydalo nakladatelství Filip Tomáš – Akropolis, 2017

Málokdy píší o divadelních či rozhlasových hrách, ale tentokrát mě zaujala kniha Terezy Verecké (*1985) „Kamenná, divná věc ...“, která obsahuje dvě hry. Drama „Na kamenném, kamenném poli (Job)“ uvedlo v roce 2015 Divadlo na Vinohradech a hru „Divná věc, divná věc“ uvedl český rozhlas v roce 2012.

Tereza Verecká je úspěšnou rozhlasovou autorkou (hry V pasti , Divná věc, divná věc a Pohádka pro Helenku), věnuje psaní poezie a tvorbě písňových textů. Působí jako dramaturgyně pražského divadelního souboru BodyVoiceBand.

Tragikomická hra „Na kamenném, kamenném poli (Job)“ nás zavádí do rodiny tramvajáka Ati, který žije v domácnosti s manželkou a dospělým synem. Zároveň i se svým otcem, který trpí sklerózou. Aťova manželka Ela pracuje jako ošetrovatelka v domově důchodců. Rodina poslouchá dědovy „hlášky“, jeho neustále připomínání syna Láďu, ale i další eskapády jeho nálad. Zároveň řeší problémy s úřady (téma exekuce). Zdánlivě nesourodé povídání, dává dohromady zajímavou mozaiku každodenních situací, kde se odкрývají vztahy jednotlivých členů rodiny, jejich emoce, touhy a přání.

Druhá hra „Divná věc, divná věc“ je o metaři a uklízeči na hlavním nádraží Tomkovi. S kolegou Mazelem a hajzlbábou Jeřábkovou musí řešit realitu změn na nádraží, odchodu do důchodu, ale především Damoklův meč propouštění. Mazal chodí na počítačové kurzy, ačkoliv má k moderním vymoženostem odpor. Pomáhá mu jej překonat jeho dcera Jana, ale nakonec ani on neunikne propouštění. Paradoxně je mu zdůrazněno, že jeho počítačové dovednosti mu můžou pomoci při hledání další práce.

Obě hry mě zaujaly. Jsou současné, ale přinášejí náhled na soužití generací a vypořádávání se s novinkami naší doby. Postavy jako by hledaly svůj kousek na zemi uprostřed všech změn, které přináší nová doba.

Václav

Martinská poetická jeseň 2019

V dňoch 20. 9. – 22. 9. 2019 zrealizovala Turčianska knižnica v Martine v zriaďovateľskej pôsobnosti Žilinského samosprávneho kraja s finančnou podporou Fondu na podporu umenia a Matice slovenskej podujatie s medzinárodnou účasťou Martinskú poetickú jeseň.

Išlo o 16. ročník stretnutia autorov literárnych klubov zo Slovenska, Česka a Poľska v počte 40 účastníkov. Slávnostná prehliadka tvorby autorov odznela v piatok popoludní v Turčianskej knižnici. Poéziu a prózu odprezentovali recitátori Iveta Salíniová, Milada Záthurecká a Ľudovít Farkaš. Hudobne sprevádzala Bibiána Kuštárová.

Po prezentácii tvorby sa autori presunuli do Čremošného, kde prebiehal ďalší program. Hneď v piatok večer dostali priestor autori, ktorí sa mohli pochváliť vydavateľskými počinmi za uplynulý rok. Súčasťou piatkového večera bola prednáška Dr. Petra Mišáka o Matici slovenskej. V sobotu si autori vypočuli prednášku Mgr. Petra Cabadaja o Milanovi Rastislavovi Štefánikovi.

Po výdatnom obede a množstve informácií bolo treba vyvetrať

hlavy a dobre padla prechádzka k Bartoškovej studničke.

Po návrate prebehli autorské čítania, stretnutie s ľudovým umelcom a milovníkom prírody Pavlom Šípošom. V neskorších popoludňajších hodinách sa autori venovali literárnej dielni, pokračovalo predstavovanie vydavateľských počinov.

Nedeľa sa niesla v znamení diskusie o činnosti literárnych klubov, vymieňania kontaktov, zápisov do kroniky Durie a v znamení rozlúčok.

Článok a foto prevzato ze stránok <https://turcianskakniznica.sk/martinska-poeticka-jesen-2019/>, kde najdete i ďalší fotografie z akce. Z jičinských autorů se setkání zúčastnil Bohumír Procházka.

JAK JSEM JE POZNAL

Středa 23. října od 18.00 hodin
v sále knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně.

Jak jsem je poznal
Pavel Kohout, Ludvík Vaculík,
Ivan Martin Jirous – Magor, Josef Váchal,
Bohuslav Reynek – čeští spisovatelé a výtvarníci.

Vypráví a fotografie promítá
Ing. Bohumír Procházka.

Hudební doprovod a čtení textů Kateřina Procházková.

Koncem října oslaví své osmdesáté páté narozeniny sobotecký básník Josef Jindra. Jménem všech literátů Jičínska mu přeji hodně zdraví, štěstí, duševní pohody a inspirace do další tvorby. Václav
(Foto M.Žantovský)

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 20. Číslo 10. Říjen 2019.

(5.října 2019)

ikobra.rehec.cz